

ZDRUŽENE DRŽAVE POEZIJE 3

ali kantologija poezije festivala kantavtorstva Kantfest International

(2003-2021)

Zbirka: **ZDRUŽENE DRŽAVE POEZIJE 4**

Urednik zbirke: **PETER ANDREJ**

ZDRUŽENE DRŽAVE POEZIJE 3

ali kantologija poezije festivala kantavtorstva

KANTFEST International (2003 – 2021)

Pesmi in prevode različnih prevajalcev zbral in uredil: **PETER ANDREJ**

Oprema in oblikovanje: **CultivateGood©**

Jezikovni pregled: **MOJCA ANDREJ**

Knjigo izdali: **KLUB KULTURNIH USTVARJALCEV KU KU MARIBOR,**
društvo **GLAZERJEVA DOMAČIJA**, so. p. Ruše

Prva elektronska izdaja v pdf obliki

© 2023, Klub KU KU, Glazerjeva domačija

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

81:7.079

ZDRUŽENE države poezije 3 ali kantologija poezije festivala kantavtorstva Kantfest International [Elektronski vir] : (2003-2021) / [pesmi in prevode različnih prevajalcev zbral in uredil Peter Andrej]. - 1. elektronska izd. - E-zbornik. - Maribor : Klub KU KU ; Ruše : Glazerjeva domačija, 2023. - (Zbirka Združene države poezije ; 4)

Način dostopa (URL): <https://www.klub-kuku.si>

ISBN 978-961-94826-3-6

COBISS.SI-ID 172292611

Izid knjige so omogočili: JSKD, Klub kulturnih ustvarjalcev KU KU Maribor,
društvo Glazerjeva domačija, so. p. Ruše

ZDRUŽENE DRŽAVE POEZIJE 3

ali kantologija poezije festivala kantavtorstva

KANTFEST International (2003 – 2021)

Leto 2023

KLUB KU KU

GLAZERJEVA DOMAČIJA

KANTOLOGIJI NA POT

»Beseda je meso postala!«

In se poročila z Glasbo! Bi dodali mi.

In tako sta odšla v svet, z roko v roki. Dolgčas jima je bilo brez Človeka. Pa srečata enega, ki je pod visokim obzidjem stal in milo brenkal na strune srca brhki gospodični. Jasno, brez uspeha. A ker nesreče mora biti ravno v pravi meri, da bi na koncu bila nam sreča še bolj mila, mu na uho prišepneta mladoporočenca, Glasba in Beseda; skrivno sporočilo. No, in je zapel model, čudežno, kot da bi se vnel ... Naprej pa zgodbo že poznate.

Tako so Godec, Glasba in Beseda šli po svetu. Še marsikakšno so skupaj komu zagodli in si dodobra nabrusili jezik povsod, kjer se je dalo!

Zdaj pa zares; ni kantavtorstva brez pravih besed. Zato smo jih tule zbrali, še zdaleč ne vseh, ki so nam bile v veselje na našem festivalu kantavtorstva. Zgodba o pravih besedah je tudi zgodba o nastanku in odraščanju KANTFESTA in kakor že vrabci čivkajo:

»Vse pravljice se začnejo z nekoč!«

... in vse v njih je res. Torej: bilo je nekoč, pred ... leti.

Bili so kantavtorji, odlični, a brez svojega festivala. Razdrobljeni so se utapljali v poplavi estradne muzike! In malo so furali safer, bi rekel N'toko.

V tem duhu se je v osvobodilnem mesecu aprilu 2003 uporniško rodil KANTFEST in se začel dreti: NA KANT ALI V KANTO? In vsi so mislili, da se mali zajebava. Pa se ni. Že takoj je postregel s črnohumornim sloganom in odgovorom: NA KANTFEST!, s katerim je že vabil na novi festival. Tudi Kante za nagrado so provocirale. Nagrade so resna stvar. Ko kantavtor (pa če je Bob Dylan ali le bobu bob) dobi Nobelovo, to ni več »kantavtor«, ko Novak Đoković osvoji Roland Garros ... in ZalaGašper osvojita Emo, ko Trump osvoji resničnostni show in postane Vajenec št. 1 in neka baby osvoji Miss Universe ... vrhunski pianist X.Y.Z. pa nagrado Casagrande v Terniju, naši Modrijani nagrado Slovenska polka in valček, Silva ali Iva ali Eva pa osvojita sanjskega moškega, to ni več hec, ampak dosežek, ki te izstreli ... In ti potem si? Prej te pa ni! Tako se ta cirkus pač vrti.

Skratka, *Kanta* je postala naš institut nagrajevanja in tovrstnega potrjevanja, iz zagrizene tekmovalnosti v glasbi in umetnosti nasploh je povzdignila nekaj na videz nevrednega v vrednost samo. Kanta (za smeti) je dobila status kantavtorske nagrade. In kot je očitno iz odzivov, to svojo provokativnost ohranja še danes. A več o tem v nadaljevanju.

Zgodil se je torej 2003 tisti prvi festival pod okriljem Cezama – centra za mlade Ruše (ki je medtem že ugasnil), v koprodukciji s klubom KU-KU. Ob tem je izstrelil tudi prvo CD ploščo vseh, ki so na tem festivalu nastopili. Kasneje jih je nastalo še veliko in na njih smo arhivirali nastope mnogih, cel kantavtorski generacijski preskok. Od takrat (2003) do sedaj (2021) je minilo celih 18 let, težko si je priznati, da je prenekatero mlado bitje v tem času naredilo življenski lok od plenice do polnoletnosti. Naredil ga je tudi festival.

V tem času so z nami zgodbo ustvarjala največja imena kantavtorstva. Namenoma nismo rekli slovenskega, ker so bili tudi od vsepovsod drugod: Tomaž Pengov, Marko Breclj, Drago Mlinarec, Feo Volarič, Drago Mislej Mef, N'toko, Bojan Sedmak, Andraž Polič, Xenia Jus, Severa Gjurin, Adi Smolar, Vlado Kreslin, Jani Kovačič, Andrej Trobentar, Neca Falk z Mačkom Murijem, Bojan Drobež, Tomi Lorber, Viki Baba ..., celo Svetlana Makarovič in odlična tuja imena: Doghouse roses iz Glasgowa, Sophie Hunger iz Berna, Fergus Mc Kay iz Škotske, Jon Baek, Svend Seeghert, Jonas Dahl iz Danske, Katharina Gade iz Berlina, Town of saints iz Finske in Nizozemske, David Santos iz Lisbone, Petar Tchouhov in Ivan Hristov iz Sofije, Shane O Fearghail iz Dublina in številni drugi, ki jih lahko najdete na naših posnetkih. Kdor jih bo poguglal, bo moral priznati, da gre za resna avtorska imena.

Festival je torej shodil in vse od leta 2003 načrtno razvijal in promoviral področje slovenske kantavtorske ustvarjalnosti, od leta 2012 (<http://www.sigic.si/stopiti-moramo-skupaj.html>) pa jo je začel povezovati s tujino. Poleg omenjenih imen je šlo tudi za povezovanje s soorganizatorji in partnerji iz različnih držav. Od tu tudi International, ki smo ga dodali Kantfestu.

Ta je že od začetka svoj program gradil na kombinaciji uveljavljenih in novih, obetavnih avtorskih imenih, ki jih je k sodelovanju vabil z natečajem. Ker smo narod komisij, smo tudi mi ustanovili eno, strokovno žirijo, ki je izbrala, kdo od prijavljenih se uvrsti v »tekmovalnik« del, pri nastopih v živo pa je znala izpostaviti kakovost in umetniški potencial posameznikov

ter jim podeliti nagrade. Žirija še vedno bdi nad festivalom, ki se je v 18 letih izkazal kot odlična odskočna deska za mnoge domače kantavtorje (Dani Kavaš, Gorazd Lampe, Tomi Lorber, Xenia Jus, Katarina Avbar, Katarina Juvančič, Boštjan Narat, Tadej Vesenjaj, Marko Grobler, Viki Baba, Toxsick, Sandra Erpe ... in mnogi drugi), ki so z nastopom na Kantfestu dobili potrditev, zagon in izkušnje za začetek ali nadaljevanje svoje samostojne kariere. Ne glede na to, da se je marsikdo od nastopajočih pred tem že uveljavil in izkusil glasbeno sceno z bandom ... samostojni nastop je namreč povsem druga pesem. Ne rečemo kar tako; kantavtor je samospevec. Je vse v enem.

Že prvo festivalsko srečanje preverjenih kantavtorskih mačkonov in novih mačk na kantah, je bilo inspirativno vsestransko druženje, izmenjava izkušenj in idej ter sklepanje novih prijateljstev - vse kaj drugega kot resna dirka za Kantami, a že takrat se je pojavila senca dvoma, da po festivalu ne bo ostalo kaj več, kot obujanje spominov. Hoteli smo tisto »več« in zato je od začetka do danes, po zaslugi načrtnega snemanja kompilacij, festival Kantfest ustvaril dragocen arhiv posnetkov v živo; sodelovanje z RŠ-om (radio Študent), s katerim smo se družili prva leta, z Radijem Maribor in Prvim programom Radia Slovenija, s katerima še vedno sodelujemo - pa je močno prispevalo k promociji festivalskih presežkov. Mlademu festivalu je utrdilo zavest, da s tem soustvarja nacionalni glasbeni program.

O stricah iz ozadja, tetah iz ospredja in umazanih podrobnosti, kako vse to poteka:

Najprej Kantfest objavi mednarodni razpis oz. natečaj v slovenskem, angleškem, srbskem in hrvaškem jeziku. Ta izide v prvi polovici leta, npr.: <http://www.sigic.si/razpis-za-kantfest-festival.html>.

Nanj se običajno odzove cca 30 avtorjev in avtoric iz domače in internacionalne scene. Tu pa stopi v veljavo naša žirija uveljavljenih imen: Urška Čop Šmajgert, Teja Klobčar, Jani Kovačič, Adi Smolar, Gregor Bauman in Jure Potokar, ki iz prijavljenega materiala naredijo izbor tistih imen, ki se bodo predstavila na tradicionalnem večeru. Na njem taista strokovna žirija izbere, kdo od nastopajočih prejme strokoovno nagrado žirije *zlato, srebrno in bronasto Kanto festivala*. Za izvedbo v tujem jeziku pa podeli nagrado *Silence fiction*. Svojo vlogo ima tudi občinstvo, ki z glasovanjem izbere, kdo dobi nagrado *Vox populi*.

Žirija nosi veliko odgovornost, saj daje festivalu kredibilnost in programske smernice, zato je ena od ključnih stebrov. Glede na vse dosedanje izkušnje, še posebej tisto s covidom v 2020, pa je očitno, da lahko deluje tudi nad 2.864 metri in do 214 metrov pod gladino.

Takole je videti natečaj Kantfesta, ki z rahlimi dopolnitvami velja že nekaj časa, ker vemo, da je povpraševanje veliko, ga objavljamo, da bo pri roki kot obvezno čtivo:

Avtor, na kant ali v kanto? Na Kantfest!

Potujoči bardje, kantavtorji, raperji, digitalni trubadurji, trubadurke in glasbeni rokovnjači!

*... Festival kantavtorstva **Kantfest International** ... razpisuje*

mednarodni natečaj za avtorsko glasbo in tekst, ki sodi v zvrst kantavtorstva

in doslej še ni bila izdana na nosilcih zvoka.

V poštev pridejo neizdana in neobjavljena dela, izvedena s klasičnimi kantavtorskimi postopki,

kakor tudi drugi glasbeni pristopi (računalnik, posneta glasbena podlaga),

ki jih izvedete solo ali največ v dvoje.

Iščemo dobro glasbo z dobrimi besedili. Zgolj instrumentalna dela ne pridejo v poštev.

Prijavite se lahko v dve različni kategoriji:

1. Pesmi v slovenščini (žirija bo podelila nagrade: Zlata, Srebrna in Bronasta Kanta festivala).

2. Pesmi v tujem jeziku (žirija bo podelila nagrado: **Silence fiction**).

Občinstvo pa bo med vsemi sodelujočimi izbralo **Vox populi** (nagrada občinstva).

Organizatorju festivala je čez vse leto možno poslati materiale in jih kontaktirati na e-naslov:

kantfestinternational@gmail.com

Tisto o nad in podmorskem delovanju žirije je mišljeno smrtno resno, saj smo od 2020 na lastni koži začutili, kaj pomeni delovati v posebni situaciji; vstopiti v svet antiutopije in izkusili realnost, ki je bila bolj črna in brezizhodna od tiste, ki smo si jo mogli zamisliti v naših glavah. Kako sploh živeti in delati kulturo, festival v taki situaciji trajne negotovosti? Kaj se je zgodilo z Glasbo in Besedo in Godcem?

S festivalom se vseeno nismo predali, čeprav smo zaradi covida ostali brez internacionalcev in tudi brez občinstva, zaradi zaprtja kulturnega življenja pa smo termine izvedbe predstavljali

kot puljenje zoba. Na koncu smo vendarle stvar privedli do konca in vse izvedli v studiu, posnetke pa predvajali preko spleta. Kljub temu da smo izvedli *Kantfest Antivirus Software*, kot smo vse skupaj samoironično imenovali, je bila to ena najtežjih preizkušenj, čez katero je moral Kantfest. Brez občinstva je vse skupaj sterilna gluha loza, brez kemije. Vse to se je seveda poznalo tudi na glasbi in besedilih.

Vrnimo se za trenutek k nagradam: Kante, kot lahko vidite iz fotk, so konkreten artefakt iz pločevine, kanta za smeti pa izraz naše skepse do tekmovanja v umetnosti, ta skepsa se požvižga na mantro, da je publika kralj. Da je kupec kralj, pravijo štacunarji. Jasno je, da nas bo glasbena industrija poklicala na spoved.

Nagrada *Kanta* je torej, kot nam govori namig z linkom na Fran.si, kánta -e ž (â) zbiralka smeti. In še več od tega, je tudi to, kar tam notri še ne piše. Tako kot smo jo mi zastavili je tudi simbol in kritika vsečnega, je znak uporne misli, kritičnega stališča. Kanta ima poleg svoje uporabniške vloge in smisla še nek drug smisel, tako kot ga je dobila znamenita wc-školjka Marcela Duchampa, ki je kot provokacija v zgodovini likovne umetnosti postala pomemben mejnik. Provokacija, ki zahteva razmislek in stališče. Njegova WC školjka ni več le odplakovalnik dreka, ampak nas iz svojega mesta zvedavo sprašuje še danes, tako kot tudi *Kanta*. Ali je to, kar vidimo in slišimo, TO? Ali kaj več? Ali zgolj rokohitrski trik žongliranja s stereotipi in pričakovanji? Malo limone, cukar in voda? To so seveda vprašanja za tiste bolj zbrane in tenkočutne poslušalce! Ob tem pa ne moremo preslišati ulice, mainstreama, »malega človeka«, kako ta vox populi postaja nervozen in robanti: »Čemu ta filozofijada? mi bi samo radi peli iz srca in bili srečni! Kaj je s tem narobe?« No, ne glede na to ali prav zaradi tega, sonce sije na vse – smo ostali stvarni; nagrada, *Kanta* temu, ki jo dobi, tudi konkretno nekaj prinese; *zlata Kanta* snemanje v studiu radia Maribor, ki je v vseh teh letih postal pomemben partner in podpornik avtorske glasbe. Ostalima dvema, *srebrni in bronasti Kanti* pa tudi honoriran nastop.

Po končanih festivalskih dneh se pravzaprav pričinja nova etapa, saj mora glasba na pot do drugih. Rešitev iščemo v sodelovanju in pri tem imamo zaenkrat srečno roko, čeprav ne gre za poroko. Da bi dobra glasba in besedila prišla od avtorja do poslušalca, se poleg nas trudijo; Radio Maribor, Radio Prvi RTV SLO, s svojimi oddajami o avtorski glasbi (Pesem v

žepu, Prva vrsta) in SIGIC.si (Slovenski glasbeno informacijski center), ki s stalnim informiranjem in objavljanjem aktualnih napovedi, intervjujev, kritik in razmislekov o dogajanju/stanju v glasbi pomembno nadomešča izumrlo glasbeno kritiko.

Videti je, kot da je na njeno mesto sedel PR - glasbena kritika z ocenami, ki so pokrivala tudi druge zvrsti po ostalih medijih pa je izumrla, tako kot dinozavri. V imenu tržnih zakonitosti, algoritmov poslušalcev in svetega kapitala, amen; vse je dirkalna pista postalo, formula ena, ki ima natanko tak vpliv na duha in ušesa. To, da smo (so) zgolj priloga, večkrat slišimo; za popestritev - tega smo kantavtorji pač sami krivi, najprej moramo pred lastnim pragom pomesti. Zaradi cehovske »solidarnosti« vsak ostane sam. In se sam prodaja. Za število všečkov, sledilcev. Lahko bi se sklicevali in izgovarjali na državo ipd., ta nam vsaj tu prav pride. A najbolje je, da se skličemo nase. Vsak lahko reče: NE, ne bom limonada. Ali pa: DA, limonada bom, kaj težjega se trenutku tokrat ne prileže. Pod kožo bom lezel in še kam drugam!

»Skupno dobro«, »aktivno državljanstvo«, sem prištejmo tudi akcije za »več dobre glasbe in dobrih besedil«, »razvoj glasbene scene« in kar je še tega ... to pač ni destinacija kamor bi vleklo »slovensko dušo«. To je navaden safer!

Toda alternative obstajajo. Ključna je ta, da vsak nekaj prispeva v skupno dobro, ne da zgolj pričakuje, da bo dobil. Priznam, sliši se precej butasto, naivno in pridigarsko, kot v slabih new-age guru-guru priročnikih za psihohigieno.

»Sve velike reke dolaze iz provincije ...«

Kantfest International sicer prihaja iz Ruš, a je že zelo zgodaj kazal izjemno veselje do popotovanja v nove glasbene svetove z glasbeniki drugačnih poetik ter prepoznal pomembnost povezovanja s partnerji od drugod. Trudili smo se za povezave in stike še vedno negujemo.

Zato so z nami slovenski kantavtorji gostovali v Dublinu, Innsbrucku, Wroclavu, Regensburgu, Aarhusu, Bukarešti, Sofiji, Palmi de Mallorci, Mostarju, Strugi, Novem Sadu, Grazu, Sarajevu in Beogradu. In vsi naštetih so gostovali pri nas, tako ali drugače. V zadnjih dveh mestih so celo ustanovili franšizi: BalKantfest v Sarajevu in Kantfest Beograd. Kjerkoli

že smo bili, smo poželi odkrito spoštovanje, sami pa smo se tudi zavedali, citirajmo sebe »Če bi bil slovenski jezik tako razširjen kot angleščina, bi bili naši kantavtorji svetovne zvezde!«

Izkazalo se je, da je naše veselje do gibanja, naša mobilnost bistvena za rast festivala pa tudi povezovanje; s pesniki, ki so neke vrste naravni zavezniki kantavtorjev. To sodelovanje že 12. leto poteka skozi projekt Združene Države Poezije (ZDP), ki družijo pesnike in glasbenike, da tako podpirajo drug drugega.

Prav v zadnjem času se je pokazalo dvoje, kako zelo pomemben je prostor, da bi neka stvar lahko dihala in se razvijala. Koronski čas je poplavo populizma, ozkoglednosti, nestrpnosti in neumnosti dvignil do roba in čez. Človek bi verjel, da tehnološki preskok in orodja omogočajo širši množici in odločevalcem, da razmišljajo širše, globlje in bolj natančno, odgovorno - toda ne – paradoksalno, »misel« se zožila. Posledica so; negativna selekcija za vse kulturne vsebine, ki že na prvo žogo ne prinašajo dobička v obliki denarja; za knjigo, glasbo, založništvo, kritiko, revije, časopise. Koga briga, da je vse naštetu kulturni kapital, ki bo dal pridelek, le nekaj časa in drug pristop zahteva. To so prostori svobode, ki izginjajo. Odloča zgolj profit.

Tisto, kar pa je najhuje, zaradi pomanjkanja sredstev se v kulturi in industriji dogodkov, kamor festivali in tovrstna produkcija seveda spada, že dogaja kulturni kanibalizem. Velike ribe žro ta majhne. Velja tako za organizatorje, kot za avtorje in njihova dela.

Vse to kaže, kako pomemben je prostor, ki ga Kantfest ustvarja, za srečavanja, izmenjavo izkušenj, stikov, za dogovore o bodočih sodelovanjih, projektih, koprodukcijah, samokritiko, vizije ... in trajanje. Kontinuiteta je pomembna, trajna začasnost in negotovost sta smrt za razvoj in priložnost za »krizne« in vojne dobičkarje.

Festival je nastal kot upor proti festivalski letargiji v tej otopelosti kantavtorji niso imeli kje igrati. Ta upor se je pokazal tudi pri vprašanju o statusu kantavtorstva pri nas. Pred leti le-ta ni bil urejen. Bili smo tisti, ki smo se izborili za to, da danes kantavtor ni več zgolj poklicanost, ampak tudi poklic. Bilo nas je več: Katarina Juvančič, Ksenija Jus, Jani Kovačič in drugi, ki smo bili najbolj glasni in smo s peticijo, ki jo je podpisala celotna kantavtorska iniciativa, na Ministrstvu za kulturo dosegli, da so končno sprejeli odločitev, da je od 3. maja

2014 poklic kantavtorja kot specializirani poklic na področju kulture za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost vpisan v seznam poklicev. Drobna zmaga solidarnosti.

Na tem mestu bi sedaj upravičeno moralo stati vprašanje ali »Slovenija« s svojo kulturno politiko, vključno z njenimi kulturnimi institucijami (radio, tv, itd.) tak festival sploh potrebuje ali pa smo premajhni, da bi ga imeli tako, kot jih imajo večji narodi? Bodimo še bolj naivni in se vprašajmo, kdo bi se tega v njenem imenu naj zavedal? Odgovor je na dlani, to bo ostalo naše vprašanje, naša stvar.

Vseeno se vprašajmo, kaj so dosežki Kantfesta in kaj je pravzaprav skozi svojih 18 let dal slovenski glasbi in besedi v njej?

Malo distance do lastnega »dogajanja« ne more škoditi.

Festival je od svojih rosnih začetkov do polnoletnosti, v katero je stopil v 2021-tem, vnesel več dinamike in povezovalnosti v razdrobljeno kantavtorsko sceno. Kantfest je večkrat visel med biti ali ne biti, a se je vedno izvlekel zaradi ustvarjalne trme in vztrajnosti; predvsem zaradi že omenjene festivalske žirije referenčnih imen ter dobrega sodelovanja koproducentov. Festival je dal tudi nek zgled, kontakte, druženje ... drugim organizatorjem pri nas in – to mu priznavajo - celo v regiji. Mislim na Kantfest Beograd, Balkantfest Sarajevo, Exposure music festival, Velika Gorica, Sound Of Streets Maribor ... Predvsem pa je dal festivalsko produkcijo: 18 kompilacij avtorske glasbe in - lahko rečemo, da skupaj z uredništvu Radia Maribor in Radia Slovenija – Prvi, zgled dobrega sodelovanja.

Čeprav je festival kantavtorstva KANTFEST International nastal že »daljnega« leta 2003, bi na to in še na marsikaj drugega gladko pozabili, če ne bi za njim ostala glasba, kompilacija avtorjev kar osemnajstih let, ki ohranja avtentično energijo in stanje duha tistega časa v katerem je tedaj zvenela. Pozabilo bi se tudi, da je festival rasel počasi, v soorganizatorstvu in koprodukciji Cezama, centra za mlade Ruše in Kluba kulturnih ustvarjalcev KU-KU iz Maribora in tako prerastel v mednarodni festival. V letu 2020 je 18 - letnik zakorakal v polnoletnost. Sliši se paradoksalno, da festival išče svoje večno življenje preko posnetkov, ki so nastali kot »stranska« produkcija, prav slednja pa je tudi radiu in TV zanimiva za novinarsko delo oz. ustvarjanje lastnega programa.

In kaj bi ostalo od navdušenega sodelovanja in izmenjave izkušenj, če ne bi stikov še naprej vzdrževali z novim sodelovanjem in povezovanjem? Slednje velja tako za avtorje kot za partnerje festivala. Skratka festival je precej kompleksna stvar, ki daje kompleksne in nepredvidljive rezultate. To si govorimo vsakič, ko se naveličamo biti vlečna žival. In vsakič, ko v to »festivalsko famulijo« pride nova, čista duša, takrat si rečeš, da vse to, organizacija, logistika, kompromisi, natezanje z razpisi, sponzorstvo, denar ... ima nek smisel. Seveda, zaradi ljudi. Vse to delamo za ljudi in z ljudmi, ki se radi družijo ob dobri glasbi in besedi. Od tu izvira naša hvaležnost vsem, ki so festivalu kakorkoli prispevali in mu pomagali obstati.

Medtem se je usoda mnogih festivalov avtorske glasbe in sorodnih poskusov (festival šansonov La Vie En Rose-Ljubljana, KantOut-Tolmin, Globoka grla-Ljubljana, FAG - festival akustične glasbe-Žalec), ki so delovali na sorodnem polju, že iztekla.

Kantfest še vztraja in če ne bi bilo posnetkov/kompilacij, bi vse »izpuhtelo v zrak« ali pa bi bilo prepuščeno nezanesljivemu obujanju spominov v stilu *še pomnite ... alzheimerji?*

Da se nam ne bi zgodilo tako, kot v krasnem komadu kantavtorja Bojana Sedmaka, ki pravi; *Pozabljaš, da pozabljaš ... smo*, ne zaradi napuha pa tudi ne zaradi lažne skromnosti, sešteli nekaj »zgodovinskih« dejstev.

Pri oziranju nazaj smo našteli, da je festival v svojih 18 letih bil živahno in hormonsko zadet, saj je »zgodil« kar 106 (in več) dogodkov, doma in na tujem je v njih sodelovalo kar 627 izvajalcev (in več), ob tem je bilo odigranih in je posnetih kar 293 skladb z besedili, ki so arhivirane (cd-ji, soundcloud).

Po prehodu skozi medijske odmeve pa smo o Kantfestu našteli: 56 radijskih prispevkov različnih radijskih hiš ter 28 TV prispevkov in 46 tiskanih odmevov. K temu dodajmo še 63 spletnih člankov.

Vse to je festival pokrenil s svojim dogajanjem.

Pri tem je uspel vzpostaviti in obdržati sodelovanje s številnimi domačimi in tujimi producenti in partnerji festivala: Tallaght Community Arts Centre, Dublin - Irska, FUN&LEARN, Innsbruck -Avstrija, Millenium Arts, Giurgiu - Romunija, Århus Sangskriver Vaerksted, Åarhus – Danska in tujih izvajalcev v regiji »Neretvanske vedrine«, Mostar,

Počitelj, Balkantfest Sarajevo, »Karamanovi« Makedonija, Festival Takt, Novi Sad, Kantfest Beograd, FEKT, Rahovec Kosovo, Sofia: poetics, Sofia Bolgaria, KNS - Novosarajevski književni susreti, Sarajevo, SofaFest, Palma de Mallorca in drugi.

Kam naprej?

Realnost je kruta, druženje, koncertni presežki, anekdote, ekscesi in ekshibícije, ki smo jim bili priča, vse mine. Ohrani se le v spominu, kjer postane nekaj približnega. Posnetek pa ostane natančen. Kruto natančen. Poleg avtorjeve avtentične govornice nam posreduje tudi vse »vzpone in padce« izvedbe, kompozicije, pisanja ... Zaradi posnetka čez čas vemo, kje smo. Kaj ostane? Kaj imamo pokazati avtorji in kaj festival?

V letih, ko smo začenjali, je glasba na trakovih kaset in vinilnih plošč že dodobra izginila v ognjemetih novega medija: CD-ja. Zdaj smo priča, kako CD-ji izginjajo ob rompopompu »glasbenih platform«, priča smo velikemu comebacku vinilk, ki se vračajo kot ekskluzivni artefakti. Toda kdo še sedi doma in posluša glasbo? Tudi to in čas, namenjen temu, oboje postaja ekskluziva. Neprenehno prerivanje velikanov glasbene industrije bo v kratkem (pa saj že itak je) naplavilo povsem nove »formate« poslušanja in konzumiranja glasbe. Pa še nečesa: pričakovanj, ki jih imajo do nas avtorjev in poslušalcev. S tem pa tudi našega stila in navad. Že davno se je namreč zgodil usodni obrat, da avtor dela to, kar glasbena industrija pričakuje. Izjeme zgolj potrjujejo pravilo. To bitko smo torej že davno izgubili. Zares nimamo česa izgubiti, razen samih sebe. Torej nam ostane umetniška svoboda!

Pa še enega asa držimo v rokavu avtorji in poslušalstvo: spet in še vedno so najbolj cenjene izvedbe v živo, enkratnost dogodka, neponovljivost trenutka. Morda se bo temu pridružilo tudi naše založniško združevanje »malih, butičnih, ekskluzivnih« sortnih jagod avtorske muzike v večje grozde. Večplastno povezovanje čez meje, omejene nacionalne pameti, z vsem ostalim svetom. Pa saj to že vsi počnejo, tudi Kantfest International in tudi že vse hijene mantrajao mantro o povezovanju. Za to potrebuješ prostor in svobodno gibanje in nekaj materialne podpore.

Ob tem se zavedamo, kot kmet smo vremensko odvisni; v produkcijskem smislu festival vsakič lahko pokaže samo tisto, kar se je letno nabralo in prijavilo na razpis; tu je letina od

boga poslana. Šele od tu naprej nastopi vloga žirije, ki naredi izbor, kaj je tisto, kar bomo slišali na festivalu. Ta izbor je tudi nek popis trenutnega stanja, indikator, kam grejo stvari. Kako naprej? To vprašanje visi nad vsakim od nas in tudi nad festivalom. Nikar se ne farbajmo, v resnici nihče noče vedeti, kaj prinaša prihodnost in mislim, da niti ona sam tega ne ve. Prihodnost zahteva pogum. In zato še enkrat: NA KANT ALI NA KANTO? Odgovor je jasen: Na KANTFEST!

Vrnimo se na začetek:

Glasba, Beseda in Godec so se našli in rajžajo pa svetu.

Mi pa smo na kup odbrali tiste pesmi, ki so zaznamovale festival med 2003 in 2021. Glasbeni arhiv že imamo, s tem izborom sedaj dobivamo še *k-antologijo* Kantfesta.

Da bo nekaj ostalo!

Peter Andrej

Xenia Jus

KARTA DO SONCA

Levo od sonca v hiši trinajst sem s tabo doma
v ulici norcev iz železa in zlata
rojena sem v mraku prodanega sveta
in s tabo utapljam laži onstran dobrega in zla.

Uuu – kot senca, kot senca
hodim po nebu in plašim vetrove
skačem čez morja in brcam obzorja
samo, da te ujamem v mojo senco,
ko prideš blizu te izpljunem daleč stran,
ko dihaš tiho, te stisnem v krvavo dlan,
ko ceste so gluhe in jutra bledijo
čez trupla samote motorji drvijo.

Aaa – kot karta, do sonca.

V pajčevino sem sanje ujela,
v popku vesolja sem s tabo zorela.

Aaa – kot karta, do sonca.

Levo od sonca v hiši trinajst si z mano doma.

Kocke betona so najin pozdrav iz pekla,
Vse kar nama ostaja je slepa srečna ulica.

Živiva kot slike spomina iz fotoalbuma.

Aaa – kot senci.

Zgodbe prastare in misli izbrane,
Besede izpite in v knjigah zlagane

Se zbujajo z nama,

aaa – kot sence.

Ko ti pridem blizu me skriješ v novi dan,

Ko diham tiho me ljubiš kot ceneni roman,
oblaki kričijo in mesta bežijo
v oblekah noči me pošasti lovijo,
aaa – kot sence.

V pajčevino smo sanje ujeli,
v popku vesolja smo skupaj zoreli,
aaa – kot karta, do sonca.

Tomi Lorber

STEKLENICE JADRAJO

(Keltska)

Res je lepo jutro zjutraj
in res beli dan podnevi,
lep je mrak, ki čara noč,
in noč je lepa, ker ima moč.

Ni pa lepo jutro v mraku
in ne noč na hladnem zraku,
vsa lepota je privid,
okrog okoli samo zid.

»Steklenice jadrajo
S.O.S. pošiljajo,
angel varuh se je skril,
strah ga je, da se'b vtopil.«

Muha, pajek, bela miš,
sreča pravi: ti loviš!
Ves je tu živalski vrt,
Manjka le edino smrt.

Tebe pa od nikoder ni,
da mi grenko smrt odvrneš,
moja lepa in edina,
šla si in me samega pustila...zato pa:

»Steklenice jadrajo...«

Dani Kavaš

POMLAD IN PSI V PARKU

vsako pomlad stare gospe množično pripeljejo
svoje našemljene in prehlajene
hišne ljubljenske
v park na sprehod.
mlade mamice, ki so čez zimo rodile
svoje prvorojenčke,
jih zdaj zamorjene vozijo
v pisanih vozičkih in se delajo,
kot da jih imajo resnično rade.
ulice so dolge – nosečnice široke,
obcestni jarki z gnojnico
so zakladnica idej.
mesto prebuja svoj ustvarjalni ritem,
tisti, ki so čez noč risali črte,
zdaj sanjarijo – koliko je njihovo delo pomembno.
sosed iz nadstropja z zračno puško strelja
igrive otroke na igrišču.
noč ponovno
trka na vrata,
previdni netopirji čakajo

na svoj krvoločni ples.

ti si pa zunaj – pod drevesom, nebom in na klopi

razmišljaš o užitku, ki bi ga rada prejerala

od enega ali treh.

stena pred mano – zid je za tabo

pogled skozi okno je razglednica.

nepopolnost podprta iz časa svoje

celotne drže manjše kot je

zdaj od in iz ljubezni – popravljam strop v nadstropju.

čez čas mislim, da bo glava visela v tvojo preteklost

in padala v roke tekoče pomladi.

Andraž Polič

APPOLLINERE

Kip svobode – točno opoldne

Znojne kaplje – sladoled

New York Times – škrlatne lovke

Cowboy neon – underground

Go west – Appollinere

Avijonske škrge – Mickey Mous

Ukraden dolar – beli brat

Chicken – preboden vrat

Go west - Appollinere

INTERNATIONAL
KANT33

2004

Viki B. Brusli

CIGARETNA PESEM

Odvijajva bonbone, draga
in vsi so blazno sladki, draga
eni nočni so in drugi za v kino

in ko bova vse odvila
bova se ljubila
in ko bova se odljubila
bova le še znanca, draga

jaz si bom pustil brado
in ti si boš pustila otroka
in tvoj nikdar ne bo sumil
in jaz nikdar ne bom omenil

nosil bom sive obleke
in ti si boš kupila psa
oba bova blazno srečna, draga
z občasnimi slabostmi, pač

zato le odvijajva bonbone
a zraven, prosim, pijva vino
da ne bo le sladkor v spominu
ko bova le še znanca, draga.

zato le odvijajva bonbone
a zraven, prosim, pijva vino
da bova lažje spala
ko bova le še znanca, draga.

Moj dragi,....

BLINDIRANO SRCE

Matej Krajnc

Jaz mam blindirano srce.
Prizaden me, daj poskus,
boš vidla, da ne gre.
Spust kar hočeš ven
pa ne bo nič manj;
jaz mam blindirano srce!

Lahk maš kaliber 38,
lahk ti je ime Rajmond Debevc
pa ne boš mogla nič zadet.
Ne, da bi se hvalu, evo, ti bom
tarčo gor namalu;
jaz mam blindirano srce!

Vsak dan letajo metki okrog ušes,
si kar frajer, če vse to prežviš.
Dans jer doba terorizma,
se ni za hecat, ker je s srci križ;
jaz pa mam blindirano srce!

Sem drago plačal, da sem ga dobil.
šel sem skoz življenje vedno vsega kriv.
So iz srca mi naredli Alamo,
zdaj, hvalabogu, ni več tako;
zdaj mam blindirano srce!

Blaž Praprotnik

SLABA VEST

Na obrobju velemesta
z neba zasije Rimska cesta,
dol pogleda na ljudi
milijarda drobcenih oči.

V temnih parkih in klopeh
jasno sanjajo v nočeh,
svetlobo daleč od luči,
samotni v množici ljudi.

V mraku se prikrade vtis,
da tam leži star časopis
in ko gledam se mi zdi,
da v parku prav nikogar ni.

***Ne poznamo teh ljudi,
doma so v črni kroniki
na dnu življenja in strani,
kot novica brez podpisa.***

***Njihova smrt je
slaba vest iz časopisa.***

2005 (MINI LOGO KF)

3. FESTIVAL KANTAVTORSTVA
KANTfest
RUSE 2005
za ljubele slovenske

MATEJ KRAJNC, KENJA JUR, TADEJ VERENJAK
TINA KNATKO, TOMI LOBRES, DAMIR RANJE, JERRY HAZSON
PETER ANDREJ, MARI BLUES, JURE JESOVNIK, TOKIO FREEK

MINISTRSTVO KANITEST - A OPOZARJA
LJUBIŠE SE SLEKARNA IN FILMSKI TRGOTOV POKLIKANE IN ZA JARNE GLASBE IN MOČNEŠTOVI
SLEKARNA ČIGLA IN NIŠA ČA TOLJUGO POŠAJ - KROŠENI VOZI V PRIPRAVILNEGA ANTONČKA
DOKLAJE NE HODI V TOLJUGO BEDIŠTA MOČI KO TU DOO VEŠTAVANJA IN VOZ DOLJE
KOT SI ŽELIŠ KROŠENI VOZI V PRIPRAVILNEGA ANTONČKA

IZBRANITE PREDEN KODO DRUGO OBRAZU NIMESTO VAS
KO KUPITE VESTOPKO ALI PLOŠKO KANITEST'A, STE IZBRALI VI.

ČETRTEK, 17.11.2005 ob 20.00
KUD FRANCE PREŠEREN

Matej Krajnc

ŠKRŽATOVA PESEM

Slišiš škržatovo pesem? Udarja skozi srce.

Zapisal sem poudarjene tone in njegovo neslišno ime.

Večer je kakor rešeto, skozi drevesa bolšči in v njegovem
temnem naročju razkrinkani rabelj leži.

Predstavlja si težko rezilo iz starih angleških prigid.

Predstavlja si tiste posesti, predstavlja zdesetkani rod.

Rezka pomlad se pripravlja na dolg, večstoletni mandat
in v svoji neskončni samoti med bori joka škržat.

Predstavlja si pesem-eklogo, sešito iz najboljših tkanin.

Vak njen šiv je neznaten, plašen kot Kosobrin. In pesem rase
in rase in na koncu prerase v slovo. Slišiš škržatovo pesem?

Odmeva, da nikoli tako!

Peter Andrej

KURENT

Na polju strah.

V srcu led.

V glavi noč.

Na ustih laž.

V zraku ris.

Na licih kamen. .

Na koži bič.

V krvi bes.

PLEŠIVA...

PLEŠIVA...

PLEŠIVA...

PLEŠIVA ZA NAS.

V lesu past.

V zenicah strup.

V mislih nož.

V dlani med.

V zibeli krt.

Na pragu smrt.

V prsih lava.

Na vodi luč.

PLEŠIVA...

PLEŠIVA...

PLEŠIVA...

PLEŠIVA ZA NAS.

Tina Knafelc

VEST

vest mi ne da miru,
vsako noč preganja me v snu.
tam, kjer pot prekriža pot...
...tam se izgubil je kot otrok.

srce boli, ko slišim tisti glas!
rana je odprta od takrat.

mlad obraz bil je obsijan,
nov se dan prebujal je iz sanj.
še isti hip se svet je spremenil,
temen oblak je dušo zagrenil.

srce boli, ko slišim tisti glas!
rana je odprta od takrat.

2006 (MINI LOGO KF)

INTERNATIONAL
KANT237

FESTIVAL KANTAVTORSTVA

KANTFEST

NA KANT ALI V KANTO ? NA KANTFEST !

PROMOCIJA PLOSCE 4. KANTFEST V ZIVO

**ANZE PALKA * EVGEN STEFANCIC * TADEJ VESENJAK
SAI TAMITSA * LEON MATEK * NEBOJSA POP TASIC
IN XENIA JUS**

KUD FRANCE PRESEREN SREDA 6.12.2006 OB 20h

PRISTOP

Maja O. Mithans (Afra Tesla)

KO SEM ŠLA ČEZ MOST

KO SEM ŠLA ČEZ MOST NEKEGA LEPEGA DNE
JE SILA REKE NAPLAVILA TRUPLO TVOJEGA IMENA
MARIBOR JE ZAPLOSKAL
KO SEM ŠLA

KO SEM ŠLA ČEZ MOST NEKEGA LEPEGA DNE
JE SILA MODRE NARISALA RDEČE SRČKE
IN JIH BRCNILA V OBRAZ
BRANJEVKE SO POZABILE OČI
NA SADJU IN ZELENJAVI

ZATO PA: TI PAM TI PAM TI PAM
TI PA SPREHAJAŠ OTROKA
IN DIŠIŠ PO LESU IN ZAČIMBAH
TI *PAMTI*: PAM TI PAM

KO SEM ŠLA ČEZ MOST NEKEGA LEPEGA DNE
JE MOJE DROBOVJE ZATARNALO ZA TVOJIMI ROKAMI
POJEDLA SEM SVOJ KRIK ZA OBROK
KOT TVOJ OTROK

KO SEM ŠLA ČEZ MOST NEKEGA LEPEGA DNE
SO SE SRAJCE IN STAJE ODPRLI IN NEBO
SE JE NAGNILO ČEZ POMLAD
JAZ VEM NIMAŠ JE RAD

ZATO PA: TIPAM TIPAM TIPAM (SE)

TI PA SPREHAJAŠ NEKOGA

KI DIŠI PO LESU IN ZAČIMBAH (AHH)

TI *PAMTI*: PAM TI PAM

Leon Matek

PLEŠI, PLEŠI DEKLE

PLEŠI, PLEŠI DEKLE,
SUKAJ SE DO ZORE,

STRESI SVOJE PRSI

IN ZAZIBAJ BOKE.

BOŠ ŽE JUTRI SPALA.

NAJ VSI MOŽJE IN

FANTJE ONEMIJO,

ODGRNI SVOJE ČARE,

NAJ SE OČI ISKRIJO.

BOŠ ŽE JUTRI SPALA.

PLEŠI, PLEŠI DEKLE,

DOLGA JE TA NOČ,

Z JUTROM KO VSTANE,

BO ŠLA TVOJA ROSA PROČ.

PLEŠI, PLEŠI DEKLE,
SUKAJ SE DO ZORE,

STRESI SVOJE PRSI

IN ZAZIBAJ BOKE.

BOŠ ŽE JUTRI SPALA.

NAJ TA NOČ BO TVOJA
IN MESEC BRAT,
SVETLE ZVEZDE SESTRE,
ZALJUBLJEN PESNIK SVAT.
BOŠ ŽE JUTRI SPALA.

PLEŠI, PLEŠI DEKLE,
DOLGA JE TA NOČ,
Z JUTROM KO VSTANE,
BO ŠLA TVOJA ROSA PROČ.
Nebojša Pop Tasić
GOSPOD, OJ, BOG

DOKLER SE ZEMLJA VRTI IN SVETI LUČ SVETA,
DAJ GOSPOD VSAKOMUR TISTO ČESAR NIMA;
UMNEMU RAZUMA SIJAJ, POPOTNIKU KONJA DAJ,
SREČNEŽ DENAR NAJ GRABI - PA ŠE NAME NE POZABI.

DOKLER SE ZEMLJA OBRAČA, GOSPOD, TO MOČ IMAŠ,
DA POLITIKU DAŠ OBLAST PA NAJ MU BO V SLAST,
MODREMU DAJ ČAS, DA PRIDE DO KONCA DNEVA,
KAJ IN KJE SANJE RABI - PA ŠE NAME NE POZABI.

GOSPOD, OJ BOG, VERUJEM V TVOJO MODROST,
KOT VERUJE UBIT VOJAK, DA BO V RAJU DIHAL ZRAK.
VSAKO UHO VERUJE, DA TVOJA BESEDA VARUJE;
V TEBE VSI NEMO ZREMO, KO NE VEMO KAJ POČNEMO.

GOSPOD, OJ BOG, ZELENOOKI MOJ,
DOKLER SE NA ZEMLJI VRTIMO IN SE ČUDIMO, DA ŽIVIMO
IN JE ČAS IN JE OGENJ IN MEČ; DAJ VSAKOMUR, A NE PREVEČ.
DAJ VSAKOMUR, KAR RABI - PA ŠE NAME NE POZABI.

2007 (MINI LOGO KF)

Toxsick

V KVADRAT

NE ME SPRAVIT V KVADRAT, TE BO POBRALO PREJ OD SNEGA.
DO VSEGA KAJ JE VAM, EE MENI NI DO TEGA.
ZAKAJ ČE DAM ČIK, POL SEM ŽE VSEM KOLEGA,
ZAKAJ JE TAK COOL, DA SI SANJALA LE NJEGA?
"MEGA, STARI MEGA", VALDA MEGICA V TVOJI RITI,
OD TAM PRIDEJO HITI, YO DAJ POHITI,
VSEGA SITI PARAZITI SO LAČNI KO TERMITI,
TO NE BOJO MITI IN LEGENDE AMPAK SAMO ENODNEVNI BITI.
VSI ZAPRTI, BOLJ SVOBODNI KO VSI KITI.
WILLY SEJ SI BIL FRESH, DOKLER NISI ZAVOZLAL SVOJE NITI,
NITI MALO ME NE GANETE, POP-HIP-HOP SMITHI,
TREBA VAS JE ZALIT Z ALKOHOLOM ZA PREBAVIT, STE ZABITI
NE NA MOJI STENI AMPAK V GLAVI,
NE NI KEČ V SLAVI, ZDAJ SE CENI SAMO CENA, KI JO KDO POSTAVI,
VSI STE PRAVI UNIKATI UMETNIH PLAGIATOV,
SVATOV DOMAČIH VESELIC, "KOJA RODILA TE MATI"?
NIMATE SE ČESA BATI, RAZEN TROBENTIC IN BOGOV.
ZAPRI OKE, VSE VRJAMI, ŠE VEDO SHOW MUST GO ON,
SAMO KONJ BERE BONTON, UPORABLA KONDOM,
DOBI BOMBON, ČE KAJ PAMETNEGA POVE V MIKROFON,
NISEM SLON, NITI SADEŽ, NE KAMELA, NE CVETAČA,
SAMO KAČA, KI ZAVRAČA POP-KULTURNI MADEŽ.
ČEPRAV SE NE IZPLAČA "BLINK-BLINK", SE ŠE VEDNO SPLAČA.
RAJŠE SEM PODZEMNI KRT, KO PA NAPIHNJENA KRATAČA.

Tina Knafelc

TAK NAČIN

Samo tebi se lahko pokažem.
Odprem ti vrata v moj svet.
Ti priznam, da nisem močna,
ker to veš že vrsto let.

Sprašujem se kaj sem storila,
kaj na meni vidiš le,
kaj v tebi sem zganila,
da me ljubiš bolj kot vse.

Mogoče dala sem ti krila,
morda odprla sem oči.
Je posegla vmes nevidna sila...
Ne vem, to veš le ti!

Skoz mene žal ne steče slap,
od vrata pa do pet.
Tudi ne ščemi v trebuhu me,
ko začutim tvoj pogled.
Ne ljubim te na tak način,
banalno kot to morda se sliši.
Ampak včasih sama sem, preprosto rabim...
Prosim te,
razumi me.

Aphra Tesla

PA PA ATI

(Bye Bye blackbird)

Moj konjiček na poskok

osedlan nosorog

pa pa ati

vlakec mimo pelje se

jaz grem gor

ti pa ne

pa pa ati

kaj je tisto kar izgine

tam na nebu sred modrine

noč pokrila bo tema

tebe pa ni doma

ati pa pa

moj kojiček na poskok

osedlan nima nog

pa pa ati

cirkus mimo pelje me

gledam te

gledaš me

pa pa ati

ti si tisti ki izgine

v mojem smehu iz kovine

kot papirna ladjica

čaka te pesmica

ati pa pa

Katarina Avbar

SENCE IN PRAH

Ideali, kaj je sploh to?
Sarkofagi, kje je že to!

V hiši cvetja leži telo,
čigar duša beži v temo.

Je meso zato, da poje ga kamen?
Je zlato zato, da prekrije plesen?

Pravzaprav nas je strah
postati sence in prah

Vrednote pozabljene so,

padim dušam sodi nebo.

Vlada pravo, vlada denar,
več ničesar ne dobiš v dar.

Je drevo zato, da rodi nov list?
Je telo zato, da ta čas očisti?

Pravzaprav nas je strah
postati sence in prah.

Je meso zato, da poje ga kamen?
Je drevo zato, da odvrže list?

Pravzaprav ni nas strah,
smo le sence in prah.

Katarina Juvančič

USPAVANKA ZA FRIDE

Gluha je noč v trebuhu sveta
Maje se smrti zibelka
Če jok se pretoči v reko solza
Utonil bi kdor ljubiti ne zna.

Da bi roke me zibale
Žive vode mi oprale
Črno luknjo ki boli
Tam, kjer mene nič več ni.

Zraste iz rebra Evinega
Lunina moč in pelin žena
Kdo ga gloda, kdo ga tepta
Krokar, ki kljuva mi boben srca.

Da bi roke me zibale
Žive vode mi oprale
Ustne, ki jih prerašča mah,
Telo, ki se povrne v prah.

Beži pred urokom bel'ga pekla
Misel, ki bitko od nekdej pozna
Rdeče so rjuhe, rdeča je kri,
Ki v meni divja, na zunaj pa spi.

Da bi roke me zibale
Žive vode mi oprale
Vonj po zemlji, zadnji dah
Ki ga dolbe votel strah.

Da bi roke me zibale
Žive vode mi oprale
Krik življenja na pomoč
Preden izginem daleč proč.

Moonshine Alko
JACKHAMMER BOOGIE

i penetrate the concrete foundation,
i penetrate the solid rock
while i'm penetrating,
sharp splinters hit my face
jackhammer in my hands
goes knock knock knock

from dawn till dusk wrestling heavy beast
there ain't no time left to moan
i hope i'll have some power left
to penetrate your ass when i come home

9. FESTIVAL KANTAVTORSTVA / SONGWRITERS' FESTIVAL

KANTFEST

INTERNATIONAL

PETEK, 3.06. 2011
19:00, DOM KULTURE RUŠE:

ANDREJ TOMŠIČ/MB * ZVONIMIR VARGA/CRO *
PETER DELLA BIANCA/BOVEC * TADEJ VESENJAK/MIHOVIČ *
MATJAŽ DAJČAR & NORBERT ARBESSER / MB, BELJAK *
IVAN ŠKRABE/CRO * ZVONKA OBAJDI/CRO *
ELVIS BERLJAK/LJ * ŽAK STUHLAČ/LJ *
SIMONA ČERNETIČ - AYNEE/VRHNIKA *
DAMIR KNEZ/RUŠE * VANJA PAJNTAR/BANJSICE *

IZBOR IN RAZGLASITEV "ZLATE,
SREBRNE IN BRONASTE KANTE" FESTIVALA

AFTER JAMM:
"GULAŠ & REFOŠK" / AKUSTIC LUSTIC

TAMARA OBROVAC TRANSHISTRIA ENSEMBLE
UROŠ RAKOVEC, ZIGA GOLOB, KRUNOSLAV LEVACIĆ

[HTTP://WWW.CEZAM.ORG](http://www.cezam.org) / [HTTP://WWW.MYSPACE.COM/KANTFEST](http://www.myspace.com/kantfest) / 041 875 638 / 031 388 635

VEČER MESSER PRISTOP FERRUM LITERA
KINO SISKRA
RADIO SLOVENIJA
RADIO CEZAM
RADIO STUDENT FM89.3
ZM ZARADIVALNICA MARIBOR
RADIO CITY 100.6-99.5/100.8

Mojca Prejac

POČASI

V ogledalu podoba
se mi smeje v oči,
mi pričara spomin,
ki želim si ga znova,
telo postaja mi vse vroče čutim nemir,
dotike tvoje si domišljam in se topim,
mmm se topim.

Počasi, telo predaja se omami
slišim tvoj glas, v glavi mi šepeta,
počasi izgubljam razum.

V ogledalu podoba
se mi smeje v oči,
mi pričara spomin,

ki želim si ga znova,
telo postaja mi vse vroče čutim nemir,
poljube tvoje si domišljam in se topim,
mmm se topim.

Počasi, telo predaja se omami
slišim tvoj glas, v glavi mi šepeta,
počasi izgubljam razum.

Andrej Tomšič
NEKOČ IN DANES

nekoč in danes, kakor dva planeta
se zdi, kot da že davno je bilo
pa vendar, kot da ne prešla bi leta
minilo je, (in) v hipu je prešlo

zunaj je noč, še daleč je do zore
jaz še bedim, mar tudi ti ne spiš
si tudi ti ujeta v nočne more
mar tudi ti v postelji sediš

poslušáš radio? vrtijo najino pesem
me slišiš, jaz te kličem skoz vsak ton
poslušáš radio? mar čuješ najino pesem
mar tudi ti si se zazrla v telefon?

zunaj je dež, in vlažno hladno jutro
pripravljáš zajtrk, bereš časopis
ugasneš luč, zakleneš, sedeš v avto
in pred rdečo v gneči obtičiš

dan je meglen, vremensko poročilo
napoveduje dalje dež in mraz
in vmes zaslišiš znano melodijo
v sprednji šipi gledáš v svoj obraz

poslušáš radio? vrtijo najino pesem
me slišiš, jaz te kličem skoz vsak ton
poslušáš radio? mar čuješ najino pesem
mar tudi ti si se zazrla v telefon?

Franc Vezela

M I A U

Ljubezen moja je kot dih, nihče ne ve za njo,
ne tiče se nikogar njih – odnesem jo s seboj v zemljo!

Tako od daleč se jim zdi

da srečen je nekdo

vsak se čudi in strmi:

kako je možno to!

Kako je sploh možno to?

Dokler bo padal dež na tla

dokler bo rasla roža

dokler bo v meni še utrip – ljubil te bom srčno!

Ljubezen moja je kot dih ..

Ljubezen moja ...

Dokler bo padal dež ...

2012 (MINI LOGO KF)

Elvis Berljak

S KODROM RDEČIM SE IGRAŠ...

Stopim v sobo gost je zrak,
blede sence se umikajo v znak,
sredi sobe prazne ti stojiš.

Z leve rame ti počasi pada trak,
lično viješ svoj trmasti korak,
ti na krilih sanj nocoj letiš...

Ti letiš na krilih sanj,

ti letiš na krilih sanj,
ti letiš na krilih sanj, nocoj
in jadraš po vetru tu,
ti letiš na krilih sanj,
ti letiš na krilih sanj,
ti letiš na krilih sanj, nocoj.
Gledaš me in se smehljaš,
s kodrom rdečim se igraš
in po bezgu mladih brez dišiš.
Pijana padaš mi v objem
naj ostanem, kaj pa vem,
tako mamljivo strta se mi zdiš,
ko stiskaš se k meni, tu,
ti letiš na krilih sanj,
ti letiš na krilih sanj,
ti letiš na krilih sanj, nocoj.
Ti letiš na krilih sanj,
pa še vedno misliš nanj
pa še vedno misliš nanj, nocoj,
ko ljubiš se z mano, tu,
ti letiš na krilih sanj,
ti letiš na krilih sanj,
pa še vedno misliš nanj, nocoj,
ko ljubiš se z mano...
ljubiš se z mano...
ljubi se z mano...

Jure Novak

PRESEŽNA VREDNOST BIVANJA

Trideset, trideset,

mlad, perspektiven kader.

Obračam se navzven, ker je tam svet,
baje.

Obračam se navzven,
ker je navznoter za zdaj mir
in miru se ne kali,
baje,
da ne bi kaj vzknilo.

Trideset, pa nihče ne vzklika,
ni več kadrovikov,
HR pa hrope,
joče:

bilo naj bi drugače.

HR in PR (ejčar in pijar)
ječarja sreče.

Trideset, navznoter, navzven pa star;
obračam se vstran,
nekoč s starejšo dušo,
baje.

Presežna vrednost bivanja,
ontološki višek,
deficit.

Baje:

mlad, perspektiven. Kadar.

Katarina Juvančič

TA MAŠINA UBIJA FAŠISTE

ščurki lezejo izpod poda zgodovine
garjavi psi brusijo polomljene zobe
ližejo usmrajene rane gospodarjev

grizejo dlani, v katere pljunejo možje

koga umivate, ko ste roke umazali,

koga še pogledate, ko vest ste si oprali,

koga prosite, da vam pot pokaže,

h komu molite, da v ksiht vam laže?

ljubi domek vaš, vam že gartrože cvetijo?

a pridno deklamirate žrtveni brevir?

abeceda žrtve je zelo preprosta

a) saj nič ne morem, b) naj vzame vse hudir!

koga umivate, ko ste roke umazali,

koga še pogledate, ko vest ste si oprali,

koga prosite, da vam pot pokaže,

h komu molite, da v ksiht vam laže?

zlajnane so fraze v kljunih obvisele

tistih, ki menda nas ščitijo pred njo in njim,

kdo povej bo branil me pred samim sabo,

ko skrinjo odpre pandora, ko se strga film?

koga umivate, ko ste roke umazali,

koga še pogledate, ko vest ste si oprali,

koga prosite, da vam pot pokaže,

h komu molite, da v ksiht vam laže?

jaz mam eno mašingo, ki zagode ko je čas

ravno prav grenak in ravno prav krvav

pod kožo bo zlezla, krog vratu se zategnila

struna in zabrenkala, jaz bom pa zavpila:

koga umivate, ko ste roke umazali,

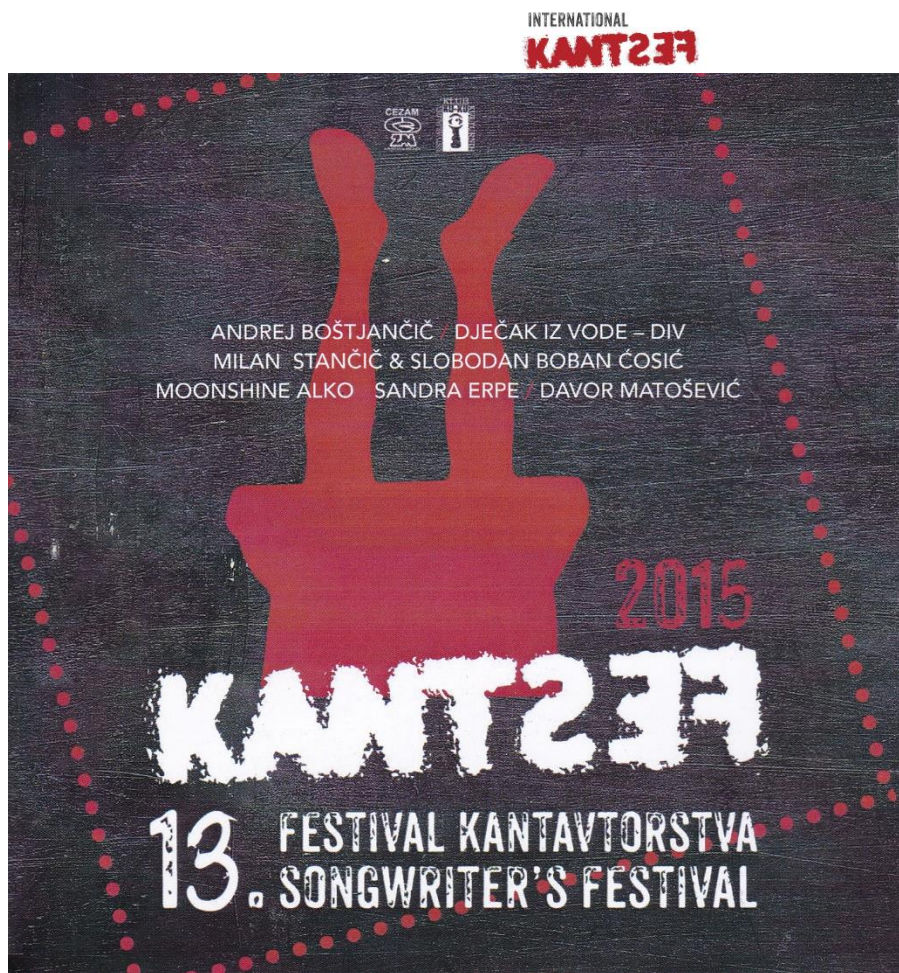
koga še pogledate, ko vest ste si oprali,

koga prosite, da vam pot pokaže,

h kater' mu bogu molite, da v ksiht vam laže?

--

2013 (MINI LOGO KF)

Jana Sen

ČE JE TO LJUBEZEN...

Če je to ljubezen, zakaj mi ne dovoli mirne sanje?

Če je to ljubezen, zakaj le lepe misli ne požanje?

..in če je to ljubezen, zakaj me v mojem srcu tako boli!?

Če je to ljubezen, zakaj solza po mojem licu zdaj polzi?

Snemi te verige iz mojega srca,

ker ljubezen, kakor vem,

tega sploh ne pozna,

nekaj mi ob tebi več dihat ne da,

a je to ljubezen, a je to ljubezen?

In če je to ljubezen,

Zakaj ne podariva si lepe besede?

In če je to ljubezen, kako lahko laž resnico zasede

In če je to ljubezen, zakaj čedalje bolj mi tuj je tvoj obraz

Če je to ljubezen, zakaj ob tebi včasih čutim tak mraz?

Snemi te verige iz mojega srca,

ker ljubezen, kakor vem,

tega sploh ne pozna

nekaj mi ob tebi več dihat ne da,

a je to ljubezen, a je to ljubezen?

Ljubezen, ljubezen.....

Primož Turk

KURBARIJO PA UKINLI SO

Pred TV sm se ulegu, sobota je zvečer,

kurbarijo rad bi gledu, a je ni nikjer.

Kanale šaltam iz navade, kjer so bli nekoč,

porno filmi, zdej pa limonade gonjo celo noč

.

Ker kurbarijo ukinli so, kdo pa svinjarijo tole gledal bo...

Ja kurbarije na TV nič več ni, ker baje slabo vpliva na ljudi.

Pa grem v spored pogledat, sm kr mislu si...

Kaj za vraga pa čm gledat, sej nikjer nč ni.

Ura je glih tuk, da mučen triler h koncu gre,

po njem pa za poduk poučen Springer se začne.

A kurbarijo ukinli so, kdo pa svinjarijo tole gledal bo...

Ja kurbarije na tv nič več ni, ker baje slabo vpliva na ljudi.

Potem premaknem na kanal, kjer groza se godi.

En z motorko ves razrezan na kavlu gor visi.

Preden je kaput ga še posolijo, krut film za skozlat.

Kar glejte tole svinjarijo, jz grem rajši spat.

Saj kurbarijo ukinli so, kdo pa svinjarijo tole gledal bo...

Ja kurbarije na tv nič več ni, ker baje slabo vpliva na ljudi.

V nedeljo zlezem iz pižame, spet prižgem TV,

povsod so le reklame in prodaja na TV.

Sledijo risanke s vsebino grdo do ljudi...

Včasih pa jedli čokolino smo in smrkce gledali.

A kurbarijo pa ukinli so, kdo pa svinjarijo tole gledal bo...

Ja kurbarije na tv nič več ni, ker baje slabo vpliva na ljudi.

Še dobr da čez teden nimam cajta za TV,

takrat program je najbolj beden, vsak od nas to dobro ve.

Od jutra do večera se žajfnca vrti,

španske serije prepira, ljubosumja, žleht ljudi.

A kurbarijo pa ukinli so, kdo pa svinjarijo tole gledal bo...

Ja kurbarije na tv nič več ni, ker baje slabo vpliva na ljudi.

Sej nimam čist nč proti kateri televiziji,

da ne boste bli v zmoti, tud kej lepga se vrti.

Po drugi strani pa vsak dan gledamo stvari,

ki presneto bolj kot kurbarija kvarijo ljudi.

A kurbarijo pa ukinli so, kdo pa svinjarijo tole gledal bo...

Ja kurbarije na tv nič več ni, ker baje slabo vpliva na ljudi.

2016 (MINI LOGO KF)

© KANTFEST INTERNATIONAL 2016-2017

Dom kulture RUŠE
4.11.2016 @20h
& SEVERA GJURIN
DEJAN LAPANJA

Klub KGB
MARIBOR
12.11.2016 @20h
LITTLE JOHN NEE
IRSKA

BEOGRAD
26.11.2016

KANT237

14. FESTIVAL KANTAVTORSTVA
SONGWRITERS FESTIVAL 2016

INFO & VSTOPNICE WWW.CEZAM.ORG / SPORTNI PARK RUŠE

www.kantfest.si

Hartman
SAVA
NOVADE
R
FERRUM
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAZOVANJE,
ŠOLNIŠTVO, KULTURO IN ŠPORT
LJUBLJANA

Dejan Čer nec

S SVOJIMI LJUDMI

Duh polnoči je bil navzoč
in spala ni že tretjo noč,
naenkrat zazvonil je telefon,
slušalka je molčala,
zledenela ji je kri,
želela si je le,

da bila bi s svojimi ljudmi.

Pračlovek po imenu Jov
nekoč odšel je sam na lov,
lovil je srno, a je ni ujel,
sovrag jo je prej snedel
in pustil mu le kosti –
sklenil je, prihodnjič
gre skupaj s svojimi ljudmi.

Ko Block igral je s Smrtjo šah,
občutil je prvinski strah,
občutil je vso jalovost potez,
a upal je, da vsaj prej,
ko partijo izgubi,
še enkrat dvigne kvišku
kozarec s svojimi ljudmi.

Vojak v strelskem jarku, ki
ukaza upošteval ni,
pomislil je, da vojna je norost –
edino, kar tu šteje
je, naj bog mi odpusti,
da vrnem živ iz klanja
se kdaj med svoje še ljudi.

V orbiti nad nami je
utirjen zdaj predolgo že
modul za pobiranje smeti,
pilot sploh nima teže

in praznina ga tišči
od zunaj in od znotraj –
brez stika s svojimi ljudmi.

Duh polnoči je bil navzoč
in spala ni že tretjo noč,
preverila je znova telefon,
bilo je sporočilo –
veš, za tebe nas skrbi,
ker daleč si od doma,
ker nisi s svojimi ljudmi.

Maja Mlakar

ALI SI POSADIL DREVO

Ali si posadil drevo,
Da bo zrastle mogočno visoko,
Da bo tam, ko te več ne bo
Pesem listja v vetru pelo.

Ali si vzgojil si sina,
Da bo hiša sreče polna
In da na starost ne boš preveč sam
V prazno zrl tja v en dan.

Ali si kdaj ljubil tako,
Da neskončno je bolelo,
Bolela duša in telo...
In kaj bi dal še enkrat za to...

Če ti je vse to blo dano,
Imaš življenje z rož'cami postlano,
In enkrat ko bo čas, ko bo treba umret,
Si rekel boš, blo je vredno živet.

2018 (MINI LOGO KF)

16 SONGWRITER'S
FESTIVAL
KANTAVTORSTVA

KANT237
www.kantfest.si

Petek, 9. 11. 2018 ob 20:00 / Dom kulture Ruše
SVETLANA MAKAROVIČ
s SPREMLJEVALCI & KANTAVTORJI V BITKI ZA ZLATO KANTO
IN NAGRADO OBČINSTVA *VOX POPULI*.

Anže Palka

SVET, KAKO SI LEP

Male ptičice priletele so,

k nam na vrt vsak dan prihajajo.

Se v ribnik kdaj podajo,
tam najraje čofotajo.

Svet, kako si lep,
kot prekrasen cvet.

Svet, kako si lep,
rad te gledam spet.

Male ptičice priletele so,
Vnovič nam pomlad naznanjajo.
Se igrajo in lovijo,
Se življenja veselijo.

Svet, kako si lep,
kot prekrasen cvet.
Svet, kako si lep,
rad te gledam spet.

Nataša Vester Trseglav
TU IN ZDAJ

Leto gre mimo
Mladost je že stara
Tempo živimo
v glavah čas ne obstaja
prehitro se zaveš da noč je še mlada
a ti si star
ljubezen je ostala a nisva več mlada
tu in zdaj

ne glej naprej in ne nazaj
ne glej narej in ne nazaj
ko ti težko je mi svojo roko podaj
življenje ne vrne ti časa nazaj
vzponi in padci
naj gre na bolje
misel je lepa naj gre v vesolje
o dragi
tukaj in zdaj je vse kar imaš
trenutek za mene in čas ki ga daš
življeneje je kratko poglej vesolje
morda že nekemu zdaj gre na bolje
tukaj in zdaj je vse kar imaš
trenutek za mene in čas ki ga daš
ko ti težko je mi svojo roko podaj
življenje ne vrne ti časa nazaj
vzponi in padci
naj gre na bolje
misel je lepa naj gre v vesolje
o dragi
tukaj in zdaj je vse kar imaš
trenutek za mene in čas ki ga daš
življeneje je kratko poglej vesolje
morda že nekemu zdaj gre na bolje
tukaj in zdaj je vse kar imaš
trenutek za mene in čas ki ga daš
prehitro se zaveš da noč je še mlada
a ti si star

Sandra Erpe

PROSTO ZA DIHANJE

Kot pomlad, ki se zatika za krošnje dreves;
kot večer, ki ni za šalo in ne zares...
kot obris tišine, ki obstane pod odejo;
kot obljube, ki ničesar ne povejo...
Brez nepotrebnih barv in nespametne potrate,
brez porabljenih besed, ki jih spreminjam v zlate;
ljubezen, ljubezen z nevidnimi očmi,
ki tisto, kar se neizogibno kruši, zaduši...
Sekunde naj odšteva najhitrejša ura,
vsak gib naj skriva zgodbo –
ne da bi vprašal,
da bi se vprašal;
je sploh še kje
kaj prostora
za dihanje?
Svoj obraz skrivaj med rdeče vino,
med vsakdan in med sivino;
med otrdele ude in včasih vame –
med pot življenja in osame...
Let za enkrat položi k nogam;
tihotapec smeha –
tihotapec žalosti...
Let položi k nogam;
da bi videl,
če boli...
Sekunde naj odšteva najhitrejša ura,
vsak gib naj skriva zgodbo –

ne da bi vprašal,
da bi se vprašal;
je sploh še kje
kaj prostora
za dihanje?

2019 (MINI LOGO KF)

Robert Petan

VARČNA NAJ BO ŽARNICA

Finančno ozaveščen sem v bistvu že od vedno.

Dnar mi gre dobro od rok, dobesedno –

ne da nimam, sej ga mam, sam ga dam.

Lahk bi šparu,

sam pol bi bil doma

pa folk me ne bi maru,

pa da plačam celo rundo

samo, ko rodi se sine?

Uno dvakrat v lajfu, pa še te uboge spomine

bi odnesu un poceni špricer? Nisem taka mona.

Varčna nej bo žarnca, mi bomo Sauvignona.

Res, mi nit ne svine, da bi gledu na vsak cent.

Pa zarad parkirnine gaziš čez vsak moment

zato, ker ti tko skrbno paziš, kdaj bo zdej res treba krent,

da ne bomo dal še tiste štir kovance več v kase,

boš ti nekje sred Salzburga jou toast namest klobase.

Dej ostan pol rajš doma, pa zakoplji se u poden.

Ni nek aranžma, je pa kr ugoden.

Za vse, ki bi tako poceni radi potoval –

varčna nej bo žarnica, mi bomo pa prespal.

Sej me ne bi motlo, sam, če nisi banka,

kaj si kupiš audi, da pol nimaš za pol tanka?

Sej od zuni super zgleda, ja, sej kul, sej nč ne rečem,

samo js osebno bolj na Aston Martine uč mečem,

ker če se že ven mečemo, pol se dejmo fajn –

varčna nej bo žarnca, ti pa nabav kombajn

pa Inox špene pa fasade plave, sive pa rdeče,
da na celo selo tvoja žena slab okus vam meče.
Greš pa not čez vrata Pirnar, hladne ploščice pa špegu,
nit ne veš s katerim luksuzom bi najprej si postregu.
Al bi upalu radiatorje, al luč, al pa lastnika,
je notr temno, hladno, ampak lepo pa ko slika.
Če se tikamo, gospodje, lahk ostanete v srajci –
varčna nej bo žarnca, za goste pa zahajci.

Tut za cote škoda dnarja, sej se strinjam, sej ni kej,
sam mogoče vsakih pet let si pa le kak film poglej
kaj se nosi, poleg tebe, da ne boš na vsako stvar
pršu v tistem istem gvanti, ki je bil že lani star.
Nisem aklih, bogami, da grem včasih v trgovino
tak, da res ne veš, če sem zaspan, zadet al mam steklino,
sam da mam pa dvajst let tisto isto šekasto Mont bundo –
varčna nej bo žarnca, bom js raj dal za rundo.

Lahk bi imel sam dva kolega,
pa še to, ker smo sosedi,
da pršparam še na benzu,
ja, lahk bi bil tak dedi.
Pa na rojstne dneve nosil bonbonjere od božiča,
pa bone za merkator, zavite v tonu kiča,
da bo zgledlo fino, fajn, kot da smo ljudje olike.
A bon je za pet evrov – morš doštukat že za čike.

Samo to ti je tak folk.
Kdo je, kak je, ve se.
Ne odpušča, on optimizira delovne procese,

ne varčuje on to keša, on ga plemeniti,
ma enoslojni skret papir, pa vsako jutro prst u riti.
In pol je treba njih poslušat, kao, kak je treba
delat odgovorno z denarjem kot odgovorna oseba,
da ne boš na koncu mesca dnar iz žepov cufu –
varčna nej bo žarnca, mi smo že itak v pufu.

Lahk se še tko šparaš, pa ti dans zadnjič zakruli,
zato je treba bit cel cajt na pozitivni nuli.
Itak veš, da če ti danes da usoda za zaspāt
ziher ne bo šel tvoj dnar tam, kam si hotu ga poslat.
Dnar ti skregu bo familijo bolj, kot če pustiš jih suhe,
itak nočeš za potomce imet skregane lenuhe.
Lahk si kao dobrodelen, da se mal pokažete,
sam, bi reku Emkej, “komu se vi lažete?”
Lahk plačaš svoj pogreb, ne vem pa, kdo to hoče;
nit ne vidiš, kdo vse pride, nit ne vidiš, kdo vse joče.
Ampak vi to vse že veste, kaj vam čem js pravit –
varčna nej bo žarnica, dejmo mi nazdravit.

Andrej Vilčnik

FABRIKA

Gledam te, ko preko mosta polziš
oči krvave in strupene.
Sonce obliva vrhove streh
in v stari bajti je zamrl smeh.

Gledaš skozi mene in me ne prepoznaš,

čepprav poznavava se osem let.

Posmeh zasidran v krivini ust,

a smeh z obupom je preklet.. še vedno znaš trpet.

Jutri ne bo novega dne, jutri se ne iskri

jutri ne bo novega dne, jutri že v danes živi

jutri ne bo novega dne, jutri se ne iskri

jutri ne bo novega dne, jutri že v danes živi

jutri že v danes živi..

Gledaš me, ko preko mosta drsim

oči prazne in steklene

Luna oblizuje vrhove streh

in v stari bajti se prebuja.. spet prebuja greh

Primož Vidovič

KULTURNIK

Enkrat na leto pokaže svoj obraz,

da povedal bi na glas par skrajno ostrih

fraz.

S politiki opravil bo kot spretni matador,

govor ta bo treščil v njih kot kakšen

meteor.

Povedal bo nazorno, da kulture hira

nam,

kako jih neki ni ob takih dejstvih malo

sram?

Rajši se pečajo s tistim zlobcem

kapitalom,

reveži pa bližajo se žejni spet s
špitalom.

Ah, kultura, ta kultura,
ah, kultura, ta kultura.

Preden spregovoril je, si stisnil v žep je
pest
napolnjeno s cekini raznih javnih
skladov mezd.

Potlej nadišavil se z najdražjim je
parfumom,
popil je sauvignon, da se napolnil je s
pogumom.

Ko na oder stopi, srenja bučno vzklika
mu,
prišel odrešenik je, med in mleko,
juhuhu!

Komaj se utiša neumorni zanj apllavz,
kdor ne ploska mu, ta je filister in
banavz!

Refren

“Kulturi je denarja treba,” reče literat,
s patosom izreka te besede naš Marat.

“Kaj brez nje zgodilo se bo z narodnim
duhom?”

Poneumilo se ljudstvo bo, z nedoletnim
puhom.

Kima tem besedam čisto vsaki intelekt,
razen če mu kvocient je znižal kak
defekt.

Kislo se nasmiha v občinstvu vsak
politik,
klone in ječi pod težo takih pikrih kritik!
Refren
Ko zvečer zaliva tiho svoje zmagoslavje,
pazi, da samotno ne postane to višavje.
Nikdar ne izprazni v kleti vinski se
kanister,
že zazvoni, v goste prišel je minister.
Platon je že rekel, da jegulja je sofist,
pripadnosti spreminja kakor polyteist.
Zvečer mu pač koristi kak retorični upor,
zjutraj pa postavi se z ostalimi bo v zbor.

Laura Krajnc

LJUBEZEN S HRIBOV

Mi včasih je tako hudo, da iz oči mi čreve gledajo
Mi včasih je tako hudo, da mi joške čist' do tal viso
Mi včasih je celo tako, da bi metek si poslala v glavo
Vendar je pa sreča ta, da imam moža, k' me rad ima
no, on pa z mano, on pa z mano, on pa z mano zna
Ko se stiskama pa lupčkama se trese vas vsa
Ko se stiskama pa lupčkama se trese vas vsa
Ko se stiskama pa lupčkama se trese vas vsa
O rigale digale dugalo do, z njim nič ni prehudo
Ko pa kdaj je huda in ogenj bruha iz oči
vem kaj ji rečt' da se pomiri
da ogenj ne več iz oči, ampak v srcu vzplameni
Ko se stiskama pa lupčkama se trese vas vsa

Ko se stiskama pa lupčkama se trese vas vsa

Ko se stiskama pa lupčkama se trese vas vsa

O rigale digale dugalo do, z njim nič ni prehudo

2020 (MINI LOGO KF)

Blaž Mencinger

TI SI SREČA

Spet mi jezikaš.

Ko hočem spat miru ne daš,

Znova me kregaš, da ti smrdi,

Ko odnašam ti smeti.

Da živel bi zdravo,

Vsak dan kuhaš zelenjavo,

Praviš mi, da je naravi slabo,

Če vsak dan jem meso.

A ti si sreča,

Jaz pa na vrvici,

Ti si jutro,

Ki spat mi ne pusti.

Ti si sreča,

jaz pa na vrvici,

ti si jutro,
ki spat mi ne pusti.
Spet jeziš se name,
Ker zaspal sem sredi drame,
Hočeš da bil bi kulturna oseba,
Mi je res še tega treba.
A ti si sreča,
Jaz pa na vrvici,
Ti si jutro,
Ki spat mi ne pusti.
Ti si sreča,
jaz pa na vrvici,
ti si jutro,
ki spat mi ne pusti.
Moja sreča,
Na tvoji vrvici,
Ti si jutro,
Ki spat mi ne pusti.

Maša But

PRACTICAL MAN

I got you, the toughest man of all
yes I, so weak my ways so small
And I got you, the wisest of them all
yes I, who only ever learned to fall

So, what was it then, that you wanted me for
you said, oh you silly little girl

I told you the other night
when I wept and you slept so tight
So, you already know

You're a practical man
with practical needs
and I'm practically yours

Navy skies, the only gold I knew
and I, have watched them turning blue
Yes I sat still, like all good women do
and prayed, I'll find my worth in you

But you had to say you never loved me
Well how can you love something you can't see
at all

And you told me you rose above me
When I showed you that something I can't be
at all

So what was it then, that you wanted me for
I asked, but I already knew
You told me the other night
when I wept and you slept so tight
Please say no more
I can't hear no more

You're a practical man
with practical needs
and I'm practically yours

I'm practically yours

Urška Videnšek

KOT HLOD

Včasih se vprašam

Zakaj sem tu

Kje je moj smisel

Hočem svojo pravljico

A čakam in čakam

Da vse se samo zgodi

Preveč ne upam

V usodo drezati

Mi vsi govorijo, dej

Zgani se že

Življenje te čaka izven svoje hišice

A sej vem, sej vem, dej

Ne govor

Saj končno lahko rečem, da sem si prišla gor, da

V moji roki je pisalo

V mojem srcu je dvigalo

Izstrelili me v nebo

V moji glavi je ideja

Raste kot zelena veja

In se širi v drevo

Vem le vem, da vse je v meni

In da našla bom pot

A včasih res včasih
Počutim se kot hlod

Gledam ljudi, ki
Iz dneva v dan hitijo
Kot slika v filmu
Mimo mene se vrtijo
Občutek imam kot da
Na drugem planetu stojim
In se sprašujem
Kaj o kaj naj naredim

Mi vsi govorijo, dej
Odpusti si že
Odvrzi to breme
To, ki otežuje te
A sej vem sej vem dej
Ne govor
Sej končno lahko rečem, da sem si prišla gor da

V moji roki je pisalo
V mojem srcu je dvigalo
Izstrelili me v nebo
V moji glavi je ideja
Raste kot zelena veja
In se širi v drevo
Vem le vem, da vse je v meni
In da našla bom pot
A včasih res včasih..

Včasih se umikam
Od življenja samega
Malo se zaštrikam
Pozabim na utrip srca
A rečem si vse je vredno
In le sprejemem kar je
Ker ta moja melodija
Preglasi lahko cel svet
Le začasno se je skrila
Se pripravlja na polet
In mi prepeva, da..

V moji roki je pisalo
V mojem srcu je dvigalo
Izstrelili me v nebo
V moji glavi je ideja
Raste kot zelena veja
In se širi v drevo
Vem le vem, da vse je v meni
In da našla bom pot
Ja našla bom pot
A včasih res včasih..

Počutim se kot hlod..

Neža Pavlovič

DILEMA

Saj bi šla s tabo na čaj,
kavo ali pivo.

Ne sprašuj me prosim več kdaj,
danes vreme je krivo.

Saj bi šla na dober koncert,
če me kdaj povabiš.

Ali pa na klopco sedet,
če oddih vmes rabiš.

Saj bi šla s tabo domov,
ko mrzlo bi postalo.
Nočem delat stvari le na pol,
je zame vedno veljalo.

Same sebe ne prepoznam,
je veselje krivo?
Rahel veter ti boža lase,
nebo naenkrat ni sivo.

Saj bi šla s tabo na čaj,
kavo ali pivo.
Povabi zraven ženo še kdaj,
to bo zanimivo.

2021 (MINI LOGO KF)

Matej Kavčič

ROŽA IZ BETONA

Na teh betonskih čerih smo zrasli In razpadli.

Vi niste nič,

prot temu kar smo sami sebi naredili.

V upanju

da za nami

bi drugi to

spet in spet

ponovili.

Jebem vam vse po spisku

Jebem vam vse po spisku

Razvalina kvarovanje.

in če murja zgleda k stroj,

jaz primem

za ljudem.

Jebem vam vse po spisku

Jebem vam vse po spisku

Naša roža iz betona.

Mi smo bili pošast. Lepa.

kletko ste nam razbili

zdaj besi čez mesto bodo padli.

Jebem vam vse po spisku

Jebem vam vse po spisku

Naša roža iz betona.

Drža zahteva,

da nekaj gori.

Janez Ogris

VZNAK V TRAVO

Ko ne bom več hodil

in že dolgo mešal si glave,

bom še vedel, kako ti je ime ?

Ko zbledi spomin,

bom ob zobe in brez skomin,

moj obraz bo en sam smehljaj?

Ne bom več vedel za to ljubezen,

vznak v travo ležem.

Skozi mlade veje, v nebo se povežem,

življenje več ne reže.

Ko blondin osivi
in roza dim izpari,
ostane ti le tvoje ime.
Kam se ti mudi
komu poješ "Stand by me",
je tvoj obraz le še en smehljaj?

Za to ljubezen še enkrat podležeš,
vznak v travo ležeš.
Skozi mlade oči, v nebo posežeš,
življenje več ne reže,
ni poti, ki naju poveže.

Nataša Vester Trseglav
MOJA JESEN ZA DVA

Moja jesen za dva
Glej
Ko življenje ti vzame
Ko naenkrat zamajejo se tla
Kje si? Tu si? Kje si?
Moja ljubezen!
Zdaj ko iščem, iščeš
Tla pod nogami
Jok!
Kar naenkrat izgubljaš se
Sam ne veš kdaj (na prepihu sanj)
Kar naenkrat posrka življenje te
Kje si zdaj iščem te
Kje si zdaj rabim te

Moja gre pot drugam
Najdem te, najdeš se
Zgubljaš se, zgubljam te
Nočeš ostati sam
Pusti zdaj času čas vem
Čas pozdravi vse rane
Ki zasidrajo v krhko se srce
Kje si išem iščeš
V noč se zavijaš
Tuliš, v gosto temo zdaj
Gledaš za soncem kje
Na prepihu sanj!
Kje me čaka objem in brezskrbno srce
Kje te čaka ljubezen, kje najdeš ime

Tukaj sem, tukaj si
Najdeš me, najdem te
Najine so poti
Kričim u noč, diham še
Hočeš proč, najdeš me
Najine so poti

So poti.....so poti...najine so poti
Moja pomlad za dva glej
Ko življenje spet vzame
To življenje le
Redkokdaj kaj da
A tudi da
Zdaj diham pomlad za dva
Življenje da, kdaj tudu da

Zdaj dihaš pomlad za dva